

Sygn. akt II CSK 213/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa I. S.
przeciwko S. C. i J. C.
o ustalenie istnienia stosunku prawnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek pozwanego S. C. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki I. S. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 4 października 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), powinien zagadnienie to przedstawić przez jego odpowiednie sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także wskazać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych i wykazać, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia przez Sąd Najwyższy będzie miało istotne znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11 i z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 nie publ.). Tych obowiązków skarżąca nie spełniła. Przedstawiając zagadnienie nie wskazała

przepisów, które jej zdaniem wymagają wykładni oraz łączących się z nimi wątpliwości popartych jurydycznymi argumentami.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Spełnienie wspomnianego obowiązku nie może polegać tylko na odwołaniu się do powołanych podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia. Byłoby to bowiem zbędnym powielaniem argumentów wskazanych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, służących wykazaniu ich zasadności.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego należało oddalić. Zgodnie z art. 132 k.p.c. w toku sprawy adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy oraz radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami. Do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą. Pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. W aktach brak jest dowodu bezpośredniego doręczenia odpisu odpowiedzi na skargę kasacyjną pełnomocnikowi skarżącej, wobec czego pismo to podlegało zwrotowi i nie może wywołać żadnych skutków. Braku tego nie sanuje błędne doręczenie pisma przez sąd.

aw

jw